

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

רשתות הגנים והמעונות במאבק מול מערכת הטעייה מתוחכמת לעקירת החינוך החרדי משרשו

ההוראה הידועה על הימנעות הגנות מללמד על בריאת העולם רח"ל, או על ידי 'עיצוב מחדש' של לימודי היהדות, כפי שנעשה באופן הנחלת תקופת המועדים, שהפכו ללימודי מושגי חולין בפיזיקה ובוטניקה, כמפורט בדף התכנית שלהם כידוע, והן מה שנעשה ממילא על ידי הסחת הדעת לכיוונים אחרים, כאשר לימודי החולין הופכים להרבה יותר חווייתיים על ידי המחשות שונות, כמו גידול עציצים ומעקב אחרי ציפורים נודדות, ניסויים ומעבדות, ציפיה בבעלי חיים, כאשר מרכז תשומת הלב בגן ניטל ממושגי הקודש ולימודי פרשת השבוע, לכיוונים אחרים.

נמצא אם כן, שאם הילד או הילדה יגלו ח"ו בעוד כעשר שנים אטימות לחיי תורה ויראה, וירגישו חיבור לחיי התרבות החילונית, כאשר אנחנו נצטייר בעיניהם כאנשים ערכיים מסכנים ומיושנים שאבד עליהם הכלה, או שבזמני קושי ומשבר המצויים בשפע בנפתולי החיים, הם יחפשו אחרי זרם אחר, וינהו אחרי השפעות שונות של החברה החילונית לסוגיה השונים, הרי ששרשו של החורבן נעשה כבר היום, כאשר תחת השפעתם החריפה של מפקחי המחוז ורעיונותיהם המשונים, הינם מעצבים בליבם של הפעוטות את מבטם על צורת החיים. נמצא שהחורבן הנורא קורה כבר היום, כאן ועכשיו!!!

עלינו להתעשת ולא להמשיך לסדר היום עד שנברר ונלמד היטב את הענין לאשורו, ונסיק את המסקנות הנדרשות למעשה, למען עתיד הדורות הבאים.

* * *

המחוז החרדי המחזיר לתוך מערכת הלימודים בגנים את הוראת ה'ערכים האוניברסליים' שהוא מטמיע, עושה זאת בצורה מדורגת ובתחכום רב. בתחילה הם פתחו עם הדגשה יתירה של ענייני בריאות וזהירות בדרכים וכדומה. לאחר מכן עברו להנחלת לימודי טבע מדע וטכנולוגיה, ומעט

והמפקחות שדורשים את שלהם ועוקבים היטב אחר יישום ההוראות והשינויים הבאים בהדרגתיות מתוכננת ומחושבת, צעד אחר צעד.

מובן מאליו כי התוצאות הרות האסון של השינויים הללו, יעמדו למבחן כאשר ילדים אלו יגיעו בעוד מספר שנים לגילאי הבגרות והיציאה לחיים האישיים, כיצד תראה צורת חייהם, ועל אלו ערכים הם יהיו מושתתים, ואיך יעמדו בנסיונות התפוכות החיים. שאלות קיומיות אלו הינן שאלות הרות הגורל המטרידות את מנוחתו של כל הורה החרדי לעתיד דורותיו, ביודעו שזהו הפקדון והאחריות הנוראה שהטיל עליו השי"ת אדון התולדות.

* * *

גיל הילדות בכלל והגיל הרך בפרט, הינו הגיל שבו נבנה אצל האדם עולם הרגש הפנימי והיחס הבסיסי לכל מושגי העולם שסביבו. האם יתייחס נער זה בחרדת קודש למושגי התורה? האם האמונה הלוהטת תהיה מושרשת בתמצית נשמתו? זהו הגיל שנקבע באדם החיבור הרגשי לערכי החיים, ובאותה צורה בה הנחילו לו ערכים אלו, בדרך זו הוא יתפתח ויעמיד את צורת חייו בעתיד.

בדורות הקודמים, ידע היהודי להנחיל ליוצאי חלציו כבר מגיל הינקות, את החיבור העמוק והשורשי לחיי תורה, הממלאים באופן מוחלט את חיי היהודי, ומהווים את האושר היחיד והשאיפה הבלעדית הממלאת את הלב.

מה רב החורבן ומה עצום ההרס, כאשר כיום מערכת החינוך החרדית מנחילה תחת כל זה ערכים חדשים שאובים מרעיונותיהם ותרבותם של אומות העולם ('התרבות האוניברסלית' כלשונם), שבדו מלבם רעיונות שונים ומשונים, ובד בבד מפחיתים בהנחלת ערכי התורה, הן בהוראות מפורשות מהפיקוח להשמיט תכנים יהודיים שורשיים אשר אינם נעימים לאזנם החילונית של אנשי המחוז, כגון

העדויות הרבות והנתונים הקשים אודות נסיונות ההשתלטות חסרי התקדים של משרד החינוך וגורמי השלטון החילוני על מערכת החינוך החרדי נשמעות שוב ושוב במהלך השנים האחרונות. לא מדובר בעוד נסיון פה ושם, אלא במהלך יסודי ועקבי, שנוטל הלכה למעשה את כל בסיס העצמאות החינוכית, ממנה נהנו מוסדות החינוך החרדיים מאז שנותיה הראשונות של המדינה, בארץ ישראל.

במרכזו ובבסיסו של מהלך זה עומד ה'מחוז החרדי', שהוקם אך ורק לצורך מטרה זו, לשם ביטול שרידי העצמאות החרדית בתחום החינוך, ולחבר את תרבות המגזר החרדי לתרבות הכללית של החברה הישראלית, כלשונם.

מדובר במהלך בו מושקעים משאבים כלכליים עצומים, הנעשה תוך שיתוף פעולה עם גורמי שוליים מסוכנים מקרב הציבור החרדי, שהפכו בשנים האחרונות לגורמים בעלי עמדות כוח והשפעה, ובכוחם זה הם משתמשים להחדרת שינוי הרוח והמהות בציבור החרדי, תוך חיבור למציאות הישראלית של תרבות אנשים חטאים. גורמים אלו לוחשים על אזנם של אנשי השלטון ומייעצים להם כיצד לפרוץ את חומות ההגנה של הציבור החרדי בשקט ובחכמה, בתכניות מחושבות ומפורטות היטב.

לשם כך נבנה מערך עצום ממדים של מפקחים ומפקחות, העוברים לשם כך הכשרה מקצועית מיוחדת למילוי תפקידם הייחודי, בהטמעת ערכים אלו במערכת החינוך החרדי.

מהלכים אלו אכן הצליחו ליצור שינוי יסודי ועמוק בכלל מוסדות החינוך החרדיים, כולל תלמודי התורה לבנים, בתי הספר היסודיים ובסמינרים לבנות, וכן בגני הילדים לגיל הרך הן לבנות והן לבנים, שם ישנו פיקוח דורסני במיוחד על מערכת הלימודים ועל הנחלת הערכים, הכולל חובת דיווח מלא ופרטני של תוכן הלימוד, וכן פיקוח אדוק מצד המפקחים

לימודי אנגלית ומתמטיקה על קצה המזלג, וכעת, כשהם מעודדים ומחוזקים מהצלחותיהם הקודמות, פנו הללו לשלבים היותר חמורים, של הנחלת ערכי הדמוקרטיה, 'הבנת האחר', ו'קבלת השונה', בעודם מצהירים כי המטרה בכל זה הינה לגשר ולקרב בין הגוונים השונים בחברה הישראלית, היו לא תהיה!

והנה, בכל הנוגע לתכניות אלו, ישנם תכנים שונים שרבים מאתנו אינם יודעים להסביר לעצמם מה בדיוק הסכנה בנושא (מעבר לעצם החורבן שבנתינת השליטה על תחום החינוך לידי אפיקורסים ושונאי התורה, כמובן). מה רע בכך שילדים ילמדו קצת על צחצוח שיניים, סדר ונקיון, תזונה נכונה, פעילות גופנית, וכדומה. אמנם כן, כל אחד מאתנו מרגיש בלבו כי מדובר בדבר שנוגד את הרגש החרדי הבסיסי, חסר טעם וריח, הרחוק מרחק שנות אור מהניחוח היהודי השורשי עליו גדלו וממנו ינקנו. אולם קשה לנו לעיתים להסביר את הדברים בצורה הגיונית, מה הבעיה? האם יש פה משהו בסיסי ומהותי הנוגד את דרך החינוך התורתי מדור דור?

שאלה זו, איננה שאלה חדשה. הראשון שהתמודד עם בעיה זו היה מרן החתם סופר וצוק"ל לפני כמאתיים שנה. היה זה כאשר המשכילים דאז הטיפו למען שינויים מסויימים במערכת החינוך היהודית של אותם ימים. שינויים שהיו נראים תמימים למדי, והיו יהודים רבים שלא כל כך הבינו - "מדוע לא?"...

באותם ימים קשים, כינס מרן החת"ס את בני קהילתו לדרשה מיוחדת שנשא בענין המערכה שניטשה באותה תקופה על שמירת החינוך הישן (הדברים נדפסו בספר 'תורת משה' עה"ת פרשת בשלח, וכן בדרשות חת"ס ח"א עמ' קיב).

בדבריו עמד החת"ס על אחד מהיסודות המרכזיים של החינוך היהודי, וכך באר: החינוך שהאדם צריך להעניק לבניו, נחלק לשני סוגים. הסוג הראשון, הוא החינוך האנושי הכללי, החינוך ל'שלימות האנושית'. מדובר בערכים כלליים, המשותפים לכל בני המין האנושי, כמו מידות טובות, דרך ארץ, וקצת ידיעות כלליות על העולם והבריאה, הנחוצים לחיי העולם הזה. הסוג השני, הוא החינוך היהודי התורתי, שבו היהודי מלמד את בנו תורה שבכתב ושבעל פה, קיום המצוות ודקדוק ההלכה.

נשאלת השאלה, איזה חינוך קודם, האם אדם צריך להעניק לבנו את החינוך האנושי הכללי ורק לאחר מכן את לימוד התורה, או שמא

להיפך, צריך לקחת את הילד מיד כשהוא כשיר לקבל את החינוך ולהתחיל ללמדו תורה, כשאת כל הדברים האחרים, כולל מידות ונימוסים שונים עלינו להשאיר לגיל המבוגר? לכאורה, על פי השכל האנושי, היה מקום לחשוב שהדרך הנכונה היא להקדים את החינוך האנושי של נימוסי בני אדם, לחינוך התורתי. משום שזו דרך ההגיון, מהקל אל הכבד, מהקומה הראשונה אל הקומה השנייה.

ואולם, מסביר החת"ס, בדברי חז"ל אנו רואים, כי הדרך הנכונה היא ההפוכה לחלוטין. מיד כשהילד מתחיל לדבר, תיכף ומיד ללא שהות מלמדים אותו תורת משה - "תורה צוה לנו משה, מורשה קהילת יעקב", ולא את הנימוסים האנושיים. הסיבה לכך היא, שאם נרגיל את הילד בתחילה לחינוך הכללי, הוא לעולם לא יוכל להתקדם משם ולהתחבר לקדושת התורה ועול מצוות. הוא ישאר תקוע בתוך הערכים האוניברסליים של אומות העולם, אותם ינק בגיל הרך. ערכים אלו, הבנויים על הגיון אנושי ומוסר אנושי, יתפסו את כל הווייתו, והוא לא יוכל לקבל משהו יותר גבוה.

המקור לזה, מבאר החת"ס, נמצא מהנהגת הקב"ה עם בני ישראל בצאתם ממצרים. שהרי - אומר החת"ס - בני ישראל היו עבדים, ומטבע הדברים היו חסרים את ההנהגה האנושית הבסיסית, כפי שאומרת הגמ' ביומא, שמשוה רבנו תיקן להם זמן סעודה, שלא יהיו כתרנגולים המנקרים באשפה. הרי שאפילו הנהגה אנושית בסיסית זו היו חסרים אז, אם כן היה לכאורה מן הראוי ללמדם קודם כל מידות, דרך ארץ ונימוסים שונים, במשך תקופה ארוכה, ורק לאחר מכן ללמדם תורה. ואילו בפועל אנו רואים שהקב"ה מיד עם צאתם ממצרים, לאחר מספר שבועות, כבר העמידם במקום הגבוה ביותר, בהר סיני, שם קבלו את התורה ללא שום הכנות של לימודי דרך ארץ וכיו"ב. והטעם לזה, מפני שהיה גלוי וידוע לפני הקב"ה, שאם ילמדו בני' נימוס ודרך ארץ, לא יוכלו לעולם לקבל את התורה.

ולכן אמרו חז"ל מנעו בניכם מן ההגיון, ודייקו בלשונם, דווקא בניכם, שאפילו אם יש חכמות וידיעות שונות הנחוצות ללימוד התורה, ומותר לאדם ללומדם, אף על פי כן אין ללמדם לפני לימוד התורה, אלא רק בגיל מבוגר יותר, בכדי שכוחות הנפש הבסיסיים של הילד הרך לא ידבקו בחכמות אלו, אלא רק בלימוד התורה וקדושתה.

וזה לשון החת"ס:

"... אבל האמת יורה דרכו, כי גלוי לפניו

יתברך שמו, כי אי אפשר להבדיל עם בני ישראל מיתר העמים, כי אם בהפרידם מהם ומדרכם לגמרי, ולא ללמוד חכמתם במה שהם משתווים עמנו... כי חיש קל מהרה יהפך לב האדם לשוב להמונם אם לא ירחיק בתכלית הריחוק, ואילו הנהיג הקב"ה עם ישראל במנהג דרך ארץ תחילה - לא היו זוכים לעולם להגיע לאמיתת התורה והאמונה, כי טרם הגיעו לקצה האחרון, כבר היו נזורים אחר, כי כל הלימודים האלו וסדר הלימוד הנ"ל הוא עודנו קרוב ליעת הגויים המה... ויפרקו עול ולא יאמינו...

...וכן בנינו וזרעינו, אם ילמדו בתחילת גידולם... חכמת החיצונים שהם חוץ לתורה, אזי טרם יגדלו ויגיעו לחלק תורה שבע"פ... כבר בחרו בהפקירא (בהפקרות), וכפרו בה' ותורתו, כאשר עינינו רואות בדור הרע הזה, מכמה מדינות שהפכו הסדר שקבעו ראשונים ונכשלו, ואין אחד מאלו הבנים שלא יצאו מהדת בעוונותינו הרבים.

"...המלמד לבן תחילה חיי עולם הזה, ואח"כ ילמדו אורחות חיי עולם הבא... הוא השוטה היגע לריק, ולא יזכה בזה העולם, כי טרם יכיר הנער למאוס ברע ולבחור בטוב, כבר התנכר במעשיו לאבינו שבשמים, ולא יחפוץ בה' ותורתו..." עכ"ל.

והנה הדברים הללו מבהילים ונוראים באקטואליות העכשווית שלהם. שהרי זה בדיוק הנושא העומד כיום על הפרק. כאילו לא השתנה מאומה במשך מאתיים שנה. בדיוק כמו אז, כן היום, באים אנשים עמי הארץ הרוצים להפוך קערה על פיה, להפוך את החינוך לגיל הרך מחינוך לתורה ויראת שמים בנוסח הישן והמקובל, לחינוך אנושי של אומות העולם, על צחצוח שניים וזהירות בדרכים, הבנת האחר וקבלת השונה, מתמטיקה ואנגלית, גידול עציצים וציפיה בעופות נודדים, ותורה - מה תהא עליה?

נזכור את אזהרתו הנוראה של מרן החת"ס, את דברי הנצח המהדהדים עד לעצם היום הזה, בדבריו על אלו שמלמדים את בניהם בדרך זו: "...הוא השוטה היגע לריק, ולא יזכה בזה העולם, כי טרם יכיר הנער למאוס ברע ולבחור בטוב, כבר התנכר במעשיו לאבינו שבשמים, ולא יחפוץ בה' ותורתו..."

הזעקה בת האלמוות מהדהדת באזנינו: "הלא המחותרת התורה לפניך, ואיך לא מהרת המלט על נפשך?" - לבל נהיה מן הזועקים על שעבר. נתחבר חזרה לשלשלת הנצח, ואז תקויים בנו ההבטחה "רוחי אשר עליך, ודברי אשר שמתי בפיך, לא ימוש מפיו ומפי זרעך, מעתה ועד עולם".

הרה"ח רבי אברהם יוסף לייזרזון שליט"א - יו"ר החינוך העצמאי בארץ ישראל גודל הזכות וכובד האחריות של מלמדי תינוקות בזמננו

מותוך ממשא חינוכי מאלף שהשמיע בוועידה השנתית של מאות מנהלי תלמודי תורה ובתיה"ס של החינוך העצמאי ברחבי הארץ

~ המאמר בשלמותו פורסם בעיתון 'המודיע' ביום עש"ק פרשת שמות תשע"ז ~

מילדי ככל ישראל, עד שזכינו בסיעתא דשמיא לראות היום את פרי ההילולים המבורך בדמותם של קרוב למאה אלף בני ובנות ישראל הממשיכים מסורת ודרכי אבות לתפארת עולם.

...כל מי שעוקב אחר התנהלות ראשי השלטון כלפינו יווכח כי בעוד ובנושאים אחרים הנוגעים לציבור החרדי הם מוכנים פה ושם להקל ולוותר, הרי בתחום החינוך הם מערימים שוב ושוב מכשולים, ואבני נגף המזכירים את דברי הרמב"ן באגרתו "כל המקודש מחברו חרב יותר", כי לנוכח עמידתה האמיצה האיתנה והנחושה של היהדות החרדית לכל פלגיה וגווניה בנושאים עקרוניים חשובים אחרים הקשורים ל"תיישים", הם החליטו לכרסם חלילה גם במחנה של "הגדיים" שהם תשב"ר, עד כדי כך שהגיעו לאחרונה לילדי הגיל הרך בגני הילדים, בהחדרת אמונות טפלות ומסוכנות, בידיעה כי אם אין גדיים אין תיישים, והם מנסים לחדור פנימה ליסודות ולשורשים, לנפשות הרכות והתמימות שבראשית פריחתם וגידולם. סיפר לי עסקן אגודאי וותיק שבשעתו, עם עלייתם של יהודי תימן ארצה, סירבו גורמי הממשלה לאפשר פתיחת גן ילדים נפרד לאגודת ישראל, והתנו זאת בניחול גן ילדים משותף עם ילדי המזרחי, עסקני החינוך דאז ביקשו לקבל את הכרעתו וחווה דעתו של מרן ה"חזון איש" ז"ע, שהורה להם בלית ברירה להסכים לכך באופן זמני בלבד וגם זאת בתנאי שיסכימו לתלות בגן את תמונתו של מרן ה"חפץ חיים" ז"ע, זאת כדי שהילדים שיבואו יום יום לגן תחזק בהם דמות דיוקנה הטהורה של אותו גאון וצדיק, ויהא להם למשמרת ולהגנה...

...עלינו גם לדעת ולשנן לעצמנו ללא הרף כי חינוך ילדי ישראל אינו עוד פרט חשוב בחיי כלל ישראל, כי אם מקור החיות, החמצן והקיום של כלל ישראל, החינוך התורתי הטהור הוא בבת עינינו וצפור נפשנו, כי הרי כל מטרת נתינת התורה היה "למען תחיה אתה וזרעך", כל ענין יציאת מצרים וחג החרות הוא כדי להגיע ל"הגדת לבנך ביום ההוא" כך גם כל המשמעות של חג הסוכות הוא כנאמר, "למען ידעו דורותיכם" וכלל ישראל ערבין זה לזה ואנו מצווים להבטיח חינוך מקורי ואמיתי בדרך מורשת סיני לכל ילדי ישראל החפצים בכך, וזה התפקיד העיקרי של מנהלות ומחנכות בכל הדרגים לדאוג בכל הכוחות והמאמצים שתיבות ההצלה הרוחניות בתקופתנו ותנהלו וישוטו על מי מנוחות וימלאו את משימתם מכל הבחינות כנדרש וכמתחייב.

הדורות האחרונים ז"ע ויבלח"ט. ועל כן מזורי ורבותי, עלינו להעמיק יום יום את ההכרה בקרבנו כי למלמדי תינוקות טהורים ועמם כל העוסקים במלאכת ההוראה בכל התחומים כי אין מטרה אחרת מלבד יעד ושאיפה אחת יחידה ובלעדית שהיא להשריש בלבותיהם של בני הנעורים אהבת תורה אמיתית ויראת שמיים טהורה ולקרבתם לאבינו שבשמיים כפי שקבלנו מאבותינו ורבותינו דור אחר דור ממעמד הר סיני לשעבדם לאורייתיה ולהעלותם על דרך מלכו של עולם ולהיות שותפים לבורא עולם במעשה בראשית בבניית קומתם ועיצוב דמותם הרוחנית והמוסרית של התלמידים והחניכים החוסים בצילם ולהכניסם תחת כנפי השכינה.

כאשר אונקלוס הגר בא לדודו אדריאנוס מלך רומי וביקשו להסתפח לנחלת עם ד' ולהתגייר, מספרים חכמינו ז"ל, שאל אותו אדריאנוס לאיזה אומה אתה רוצה להסתפח, אומה שהיא נרדפת ומושפלת נרצחת ונרמסת, ועל כך השיב לו אונקלוס הגר, ברצוני להיכלל בנחלת עם ד' לאומה זו משום שהקטן שבהם יודע מי ברא את העולם וכמה ימים נברא העולם, מה נברא ביום הראשון וכו', אונקלוס ביקש להתגייר לא כדי להתחנך בלימודים אקדמאיים ולא כדי להצטיין במקצועות הליב"ה ובמחני המיצ"ב ולספוג תרבות קלוקלת, אלא להתחבר לעם ד' כדי לעובדו בלבב שלם ולשקוד על תורתו ומצוותיו, וזאת כפי שאמרת המשימה היחידה והבלעדית גם של מחנכי דורנו להגן ולשמור בכל העוז והכוח על פח השמן הטהור מול מזימותיהם ותכניותיהם של מתיווני זמננו פורקי העול וריקני הדור המופיעים בלבושים שונים ובדרכי ערמה על מנת לנסות ולהסיט אותנו חלילה מהדרך הנכונה והישרה עתיקת היומין.

המדרש אומר, שהתורה נמשלה לחבית מלאה דבש שאם אתה נותן רביעית מים בחבית יוצא כנגדם רביעית דבש, התורה דוחה כל פסולת ותערובת חיצונית של קודש וחול ועם כל הנחיצות בלימודי חול חיוניים שנקבעו בשעתו בייסוד החינוך העצמאי, בהכוונתם ובהכרעתם של גדולי וצדיקי הדור הקודם, עדיין נותרים לימודים הכרחיים אלו כמים רדודים שבחבית הדבש שהוא עיקר העיקרים, על דרך חינוך מקודש זה מסרו רבותנו נפשם מאז ועד היום, אשר נדדו ממדינה למדינה, ביוזם והשפילו עצמם כחזקאל בן בוזי, יחד עם מנהלים ומחנכים ותיקים בעלי מסירות נפש שהיו שותפים בהנחת היסודות והתשתיות של בתי הספר כדי שלא תשתכח חלילה תורה ויהדות

...השי"ת זיכה אותי זה קרוב לארבעים שנה מאז מינו אותי גדולי הקודם ז"ע לתפקידי רב האחריות במערכת החינוך העצמאי ובמרוצת השנים האחרונות בהם אני משתתף בכנסי המנהלים והמורים השמענו דברים פעמים רבות על נקודות שונות בחיי המנהלים כמו האחריות והנאמנות הנדרשת ממנהלים ומחנכים במילוי משימתם הקדושה, בעבר כבר התעכבנו רבות על הנושאים והאתגרים העומדים על הפרק בתקופות שונות שבמרכזם נידונו נושאים חינוכיים חשובים ועיקריים המחייבים את צבור המנהלים המופקדים על שמירת טהרתו ועצמאותו הרוחנית המלאה והמוחלטת של החינוך התורתי כמו גם על חובת הזהירות למלא את התפקיד במסירות ובאמונה, לא להתרפות חלילה בעבודת הקודש ולשמש דוגמא חינוכית אישית בכל אורחות והליכות החיים, אשר תקרין ותשפיע על התלמידים והחניכים.

...מחובתנו לשנן יום יום השכם והערב כי הקב"ה הפקיד בידנו נכסים ופקדונות שהם הנשמות והנפשות הטהורות של ילדי תשב"ר כפי שחז"ל אומרים על הפסוק וד' פקד את שרה, פקד מלשון פקדון, הקב"ה חנן את שרה בבן כ"פיקדון" לשמור עליו כבבת עין ולהגן עליו מפני הרוחות הרעות והמסוכנות המנשבות בחוצותינו וברחובותינו ומאיימות חלילה לחדור בין כתליו, אני ניצב בפני מחנכים תלמידי חכמים המודעים בודאי לעשרות מאמרי חז"ל המדברים על מעלתם, סגולתם וכוחם של הבל פיהם של תנוקות של בית רבן שאין בהם חטא, אשר בזכותם ניתנה תורה לישראל ובזכותם העולם קיים ובהם בחר הקב"ה להיות ערבים לקיומו וכפי שנאמר בתנ"ך "א שבכל יום יוצא מלאך מן השמיים לחבל את העולם, וכיוון שהקב"ה שומע את קולם של תנוקות של בית רבן מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות מיד מתמלא רחמים ועובר מכסא דין לכסא רחמים, בכל המצוקות ובכל הזמנים והנסיבות, נס ההצלה ודרך המילוט לישועה ולרווחה הוא רק ע"י תורתם ותפילתם של תשב"ר.

דודי הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל היה נוהג להתבטא בדרשותיו כי אין הוא מתכוון להשמיע בדבריו לשומעים רק מה שהוא מדבר זה לעצמו בקול רם. ואנן מה נעני' אבתריהו, גם אני מבקש בדברים אלו לעורר בראש ובראשונה את עצמי כדי להתחזק ולחוש יותר את גודל האחריות והזהירות המרובה הרובצת על כולנו איש איש בתפקידו ובדרגתו בעבודת הקודש של חינוך ילדי תשב"ר, שהם היהלומים שאנו מופקדים עליהם על ידי ענקי

בענין קדושת האותיות והנקודות, ואופן לימודן

~ 1 ~

הגה"ק רבי שלום דובער מליובאוויטש זצוק"ל

אגרות קודש ח"ב מכתב רל"ד

מרבתינו הקדושים ז"ל, ועל ידי לימוד האותיות והתיבות בקדושתן נשרש בו אור הקדושה ויש לקוות שילך בדרך התורה והמצוה, אבל בהלקח מאתו כל הנ"ל ולומדים אותו האותיות והתיבות כסדר אשר סדרו אנשים הרחוקים מהתורה ובדרך חדשה, אינו נשרש בו אור הקדושה, ולעומת זה נשרש בו כח הפועל המחדש חדשות ומוליד אותו אל הדרך החדשה רחמנא ליצלן, אשר אחריה עדי אובד".

"וסדר הלימוד ניתן לנו מגדולי הראשונים כמ"ש בכל בו, והכל הוא בכונה מיוחדת נסתרת מעיני ההמון ובתוכה כוונה אלקות ידעוה גדולינו ורבותינו להביא את הנער בכח נעלם. ובכח נגלה אל הכוונה האמיתית, והנה נודע אשר כל מה שעושים ומתעסקים בתינוק הוא בדרך חינוך והשרשה וכמ"ש חנוך לנער כו' וההשרשה הטובה היא הנשאת בו והיא המסייעה אותו לבחור בטוב וללכת בדרך האמת ועל ידי הלימוד באופן המסור לנו

הגה"ק רבי דוד מנחם מאניש באב"ד אבד"ק טארניפאל זצוק"ל

שו"ת הבצל"ת השרון ח"ב סי' י"ב

דאצטריך לי, ואם יש שום דבר מקובל אצל גדולי ישראל אעפ"י שלא נתבאר בש"ס, תורה היא ונקבל וכו'. וכבר העיד הרא"ש וכו' וז"ל כי אני מחזיק המסורת שלנו וקבלת אבותינו חכמי אשכנז שהתורה ירושה להם מאבותיהם וכן קבלת אבותינו ורבותינו שבצרפת וכו', עכת"ד זקני הגאון בתבואות שור ז"ל שהעיד עליו הגאון בנודע ביהודא חיו"ד שהוא ממש יחיד בדורו. וא"כ הכי נמי בנידון דידן, כיון דנראה דה"י נוהג כן עוד מימים קדמונים, י"ל דדינא הוא ולא מנהגא בעלמא, ומסתמא תקנה קבועה היתה, מאיזו טעם שה"י להם, ואף אם ה"י רק מנהג, מ"מ ידוע מדברי הרשב"א בתשו' הובא בתשו' ארי' דבי עילאי שמנהגי ישראל אף מנהג נשים זקנות אין כח בס' ריבוא אותיות לדחותם, כי מנהגי ישראל הם למעלה מהשכל, עיי"ש וכו'.

וגם מבואר בש"ס דאף לימוד תורה"ק שלא לשמה, מאור שבה מחזירו למוטב. הרי שיש אור סגולתי בתורה שמסוגל לתקן ולזכך את נפשותינו. וכל דבר שהוא בסגולה מי יודע באיזו אופן היא הסגולה יותר מאבותינו הקדושים שמקובלים מאבותיהם ואבות אבותיהם עד הנביאים ועד משה רבינו ע"ה שקיבל תורה מסיני, ואיך יהין אדם דל השכל ונבוזה כמוני, לשנות דבר מסדר שסידרו לנו בדרכי לימוד תורה"ק וכו'.

בא וראה לשונו הקדוש של הרמב"ן הובא בבית יוסף או"ח סי' תר"צ וז"ל: רואה אני דברך נכוחים וטובים שאפילו בעסקי העולם כל משכיל בוחר לנפשו הדרך היותר בטוח והמשומר מכל נזק ומכשול ואפילו באפשר רחוק, עאכ"כ שיש לנו לעשות כן בדרכי התורה והמצוה שהם כבשונו של עולם, והאיך נניח הדרך אשר דרכו בה אבותינו הקדושים ונכניס עצמינו במקום צר ומשוער הכרמים עכ"ל"ק [של הרמב"ן].

"בדבר אשר עורר ד' את לבכם לחשוב מחשבות, להרים קרן התורה והיראה אשר בעוה"ר ירדה פלאים, ועופר בעפר קרנה, וקמתם לתקן בעירכם חדרים ללמוד בהם נערי בני ישראל תורה ומצוה, ונולד חילוקי דעות ביניכם, קצתם אומרים שסדר הלימוד יהי' כמנהג אבותינו ואבות אבותינו הקדושים מימי קדם, וקצת אומרים שאולי כדי להמשיך לבם של רחוקים שכבר נתרחקו מדרכי התורה והיראה כדאי לוותר על מנהגי אבותינו, ולבחור הרע במיעוטו, זאת היא תוכן הויכוח שביניהם.

ואנא זעירא דמן חבריא מוכרח אנכי לאמר שלענ"ד וקט שכלי, הדין עם הראשונים דהנה נלע"ד דסדר לימודינו עם התינוקות הוא נהוג עוד מימי הש"ס, וילמוד סתום מן המפורש, דמנהגינו עד עתה להתחיל ללמוד חומש עם תינוק בפ' ויקרא, ובמדרש פ' צו, אמר ר' אסי מפני מה מתחילין עם תינוקות מת"כ ואין מתחילין בבראשית אלא שהתינוקות טהורין וכו', משמע שה"י אז דבר קבוע בישראל לעשות כן וראינו שדבר זה נוהג עד עתה בכל תפוצות ישראל, א"כ מסתמא גם שאר מנהגינו בסדר הלימוד עמהם כמו לפרוט את האותיות במילואם אלף בית עם שמות הנקודות קמץ אלף וכו' ולא א, ב, הוא עוד מימים קדמונים מימי הש"ס או עוד מקודם.

ומדקאמר ר' אסי מפני מה מתחילין ולא קאמר מפני מה נהגו להתחיל, מוכח מזה כדעת זקני הגאון בתבואות שור סי' ל"ה שכתב וז"ל ואי משום שהדינים אלו לא נזכרו בתלמוד אפילו ברמז, תמהני אטו מי קאמר רב אשי דתני ולא שייר מיד, הרי יש כמה דינים ומנהגים דלא הוזכרו בש"ס, ואזכיר מהם הא דקיי"ל וכו' וכהנה רבות נהגו בדיני תפילין עפ"י שימושא רבא ולא נזכר כלל בש"ס וכו', אלמא דרב אשי לא יסד בגמרא כי אם מה

קוראים כותבים

הם מתקדמים לאט... אבל בטוח!

~ א ~

השתיקה על השינויים בחינוך

שר החינוך נ. בנט אמר בתקשורת ובכנסת כמה פעמים שהוא עושה היסטוריה ומכניס תכנית ליבה בחינוך החרדי!
ואם תשאל:
מדוע אינך רואה את השינוי בדפי הקשר?
התשובה היא:

שבנט בעצמו כבר צעק בכנסת ובתקשורת את המענה לשאלתך, ואמר: א. שהוא פועל בשקט בשקט. ב. שהוא עושה את כל המאמצים שלא יתפרסמו השינויים הגורליים האלה בכותרות העיתונות החרדית, מכיון שכשיהיה על כך כותרות בעיתונים, החרדים יילחמו ולא יתנו להכניס את השינויים. זו הסיבה שאינך רואה את השינויים הללו בגלוי ב'דפי הקשר', מכיון שבנט דורש להסתירם, ולהשרישם לציבור לאט לאט, כדי שהציבור יסתגל לשינויים בהדרגה. אבל, השינויים העצובים האלה קיימים! ואם תחקור היטב היטב את צוותי ההוראה (רבע'ס, גננות, מורות, מנהלות, מפקחים ומפקחות) במוסדות שבהם לומדים ילדיך, אתה תגלה את הזעזועים, ותיווכח ותראה בבירור, שהשינוי המחריד פשה בכל בתי החינוך, מהמוסדות הכי טובים, ועד המוסדות הכי פשוטים, ולא תוכל להרדם בלילה.

~ ב ~

הפיקוח על התכנים

ישנם שלש דרגות בפיקוח על הגנים:
א. הדרגה העליונה היא:

המפקחת
תפקידה:

לפקח שהתכנים הנלמדים בגן יהיו תכנים שמאושרים אך ורק ע"י משרד החינוך.

ב. הדרגה השנייה היא:

המדריכה הפדגוגית
תפקידה:

ללמד את הגננת איך ללמד בגן את התכנים של משרד החינוך.

ג. הדרגה השלישית היא:

הגננת המובילה

המעורבות הנוכחית אליה נקלעו רשתות הגנים והמעונות, כאשר לפתע נוכחנו שצמד המילים "תכנית הליבה", הוא לא כפי שאחרים התייחסו לה, כתחבולה ואמצעי הפחדה גרידא, במטרה להביא ליתר עירנות ושמירת עצמאות המוסדות, כי אם באמת דבר מפחיד. המימסד הדורסני איבן והחליט באופן סופי, שכעת הזמן הכשיר להשתולל ולהרוס את השארית הנותרה בציון, ולחקות את הפעילות היוונית בימי בית שני "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך" ה' ישמרנו.

וכמו בכל מצב חדש, הדברים יגיעים ורחבים, ויש מקום למתחכמים לבטל את הדבר במחי יד ובכך להשתיק את המצפון הפנימי הדורש לקום ולעשות מעשה, ולפחות לזעוק - לא עוד! עד מתי?!

המאמר דלהלן שנכתב ע"י ת"ח יקר איש אשר רוח בו, אשר הוא קרוב לנושא וחי את התופעה באופן אישי. בדבריו הוא מפשט את הדברים ומגישים לציבור בטוב טעם ודעת, להבין דעת את הקוראים החשובים די בכל אתר ואתר, כי נמצאים אנו בפני עידן מכריע, אם ישאירו לנו ולצאצאינו את הזכות והחובה להיות בעלי אמונה צרופה בה' ותורתו, או שחלילה נשקע בתרדמת וחוסר מעש, למרות חומרת הדברים.

הדברים חמורים מעוד זוויות נוספות, וכל נימוק והבהרת דברים בנושא, יש בו כדי לייסר עד עומק הנפש, ולוואי שמן השמים ירחמו עלינו ונזכה שהגנסיון המר הזה כבר יהיה מאחורינו.

חשוב לציין, שגם אם אמנם המאמר מבהיר את הסכנה שבכל ענין וענין בפני עצמו, אך הגרוע והחמור מכל, הוא עצם לקיחת הבעלות על בתי החינוך שלנו, גם לו יצוייר שהם יורו ויחייבו דברים שאין בהם כל סתירה לחינוך המקובל, וכפי שהתבטא כ"ק האדמו"ר מוויז'ניץ זצוק"ל, שאם הם יורו ללמוד מסכת מסויימת, עלינו ללמוד בדווקא מסכת אחרת!

תפקידה:

לרגל מבפנים, ולבדוק שהגננת מבצעת את הוראות משרד החינוך, בלי רמאויות. וכמובן שהגננת המובילה היא גננת שמגיעה מתוך רשת הגנים שמפעילה את אותו גן, כך שיש לה את כל האפשרויות לרגל מבפנים באופן אינטנסיבי ולבדוק שהגננת לא מתחמקת ממשרד החינוך.

ובכך הפיקוח הדוק מאד, והולך ומתהדק יותר ויותר עם הזמן. ויש להדגיש:

כל הפיקוח המאסיבי הזה הוא דבר שמעולם לא היה, והתחדש רק בשנתיים האחרונות.

~ ג ~

ההשתלמויות

אשתי גננת במודיעין עילית.

לפני מספר שבועות הגיעה המנהלת יחד עם המדריכה הפדגוגית של משרד החינוך (שאמנם היא הדרגה השנייה בפיקוח, אך היא זו שאמורה להסביר לגננות איך ללמד בגן את התכנים של משרד החינוך). ומדובר במדריכה 'חרדית', אך מודרנית ובלתי צנועה בעליל.

המנהלת הציגה את המדריכה בפני אשתי, והמדריכה פתחה ואמרה:

בזמן הקרוב מתחילים להכניס בכל הגנים את נושא הבריאות בצורה מאד חזקה.

ובמשך שנה זו ייערכו 5 מפגשי השתלמויות. כל חודש או חודשיים ייערך מפגש אחד, כך שעד סוף השנה יתקיימו סה"כ 5 מפגשי השתלמויות.

ובהשתלמויות האלה ידריכו את הגננות כיצד להכניס את נושא הבריאות לגן.

ויש להסביר נקודה קריטית:

אנשים חושבים שמפגש אחד של

השתלמויות פעם אחת בשנה זה לא נורא!

אבל רבותי אתם טועים!

כבר השנה יהיו 5 מפגשי השתלמויות!

ואם תשאל:

איזה איסור יש בהשתלמות על בריאות?

התשובה היא:

המדריכה אמרה לאשתי, שמטרת ההשתלמויות היא, בשביל להסביר לגננות איך ללמד את הילדים על נושא הבריאות.

החתם סופר כותב בספרו תורת משה עמוד נ"ז על פרשת בשלח, שכשמלמדים ילדים כאלה דברים, הילדים יוצאים מהדת. הדנה, שואל החתם סופר: שהרי ישראל היו במצרים עבדים מאוסים, בלי חכמה ומדע, ובלי שום דרך ארץ, ומבואר ביומא ע"ה: שהיו ישראל כתרנגולים המנקרים באשפה, מכיון שאפילו זמן סעודה לא היה להם, כדרך עבדי הברברים. ואם כן, מדוע קרבם הקב"ה מיד למעמד הר סיני כשעדיים אינם יודעים אפילו את הדרך ארץ הבסיסית? והרי היה יותר טוב ללמדם קודם את הדרך ארץ כדי שיהיו ראויים לקבלת התורה!

ומתוך החתם סופר:

שגלוי לפני הקב"ה, שאפשר להבדיל את ישראל מהעמים רק כשמפרידים את ישראל לגמרי מהגויים, ולא ילמדו ישראל את חכמת הגויים, במה שהגויים משתווים עמנו. כי אם לא יתרחקו ישראל מהגויים בתכלית הריחוק, מיד יתהפך ליבם במהירות ובקלות, ויחזרו לגויים.

ולכן, אם הקב"ה היה מלמד את ישראל דרך ארץ לפני מעמד סיני, לא היו ישראל זוכים לעולם להגיע לאמיתת התורה והאמונה, אלא טרם שהיו מגיעים לכך כבר היו חוזרים לאחור, ופורקים עול לגמרי. כי כל הלימודים האלה

(בענייני דרך ארץ) עדיין קרובים הם לדעת הגויים. עכ"ד.

ורואים מדברי המפרשים, שכשמלמדים על 'בריאות' שזה גם נקרא ענייני דרך ארץ, על ידי זה פורקים עול לגמרי.

ואם תשאל:

החתם סופר דיבר רק על הזמן שקודם מתן תורה, אבל בדורינו שכבר ניתנה תורה אולי זה כן טוב ללמד את הילדים על נושא הבריאות?

התשובה היא:

שהחתם סופר ממשיך וכותב שם, שגם המלמד את בנינו וזרעינו בתחילת גידולם את אורחות חיי עולם הזה (כגון בריאות), ואומר שילמדם אחר כך את אורחות חיי עולם הבא (ש"ס ופוסקים) הוא שוטה שיגע לריק, ולא יזכה בזה לעולם.

כי לפני שיגדלו הנערים ויבינו שצריך למאוס ברע ולבחור בטוב, לפני זה כבר יבחרו בהפקר, ויתנכרו במעשיהם לאבינו שבשמים, ולא יחפצו בה ובתורתו ויכפרו.

והחתם סופר מביא על כך את הדוגמא המוחשית שהיתה בדורו בזה הלשון:

כאשר עינינו רואות בדור הרע הזה, בכמה מדינות שהפכו הסדר שקבעו ראשונים ונכשלו, וכל אחד מהבנים האלו יצא מהדת, וכל אחד מהם לא חפץ ללמוד גמרא והלכה ולא מתאים להצלחה אמיתית.

ומסיק החתם סופר:

ומזה יקחו מוסר השכל - שלא לשמוע למשכילים החדשים שבאים מקרבנו (ולא לקבל את רעיונותיהם שילדינו ילמדו הלכות דרך ארץ ושאר חכמות) מכיון שמטרתם היא להפוך את הקערה על פיה, כדי להרחיק את עם ה' מתורת אלוקים, וכדי להכשיל את בנינו שלא ישאר שם ושארית לתלמוד ולגמרא חס ושלו!

אל תאבדו, ואל תשמעו להם, כמו שאומרת הגמרא בברכות כח: מנעו בניכם מן ההגיון, ויש מפרשים, ש'הגיון' הכוונה לישאר חכמות (ובריאות זו חכמה) ואם כן, גם היא אסורה.

וממשיך החתם סופר בדברים נוראים:

ועל כן אחי, נחוס על כבוד שמו הגדול ועל תורתו שבכתב, ועל תורתו שבעל פה, ואל נא תקשו לבכם לומר, שאולי דברים אלו אינם נכונים, שהרי כתוב במשלי כ"ח י"ד "ומקשה לבו, יפול ברעה!" ומי שלא איכפת לו הוא מעיד על עצמו בזה, שאין לו חלק בה' ובתורתו, חס ושלו!

עד כאן דברי החתם סופר, בספרו תורת משה על פרשת בשלח, מעמוד נ"ז ואילך.

וכשמדברים על חינוך הבנות, ראוי להביא מדברי הגה"צ המשגיח ר' דן סגל שליט"א

שאמר בשיחת חיזוק במוצאי שבת פר' וישב תשע"ז, וזה לשונו:

תמיד היה, "שמן שסתני אמי" זה העמיד אותי! ו'שמן' הכוונה היא: השמן הזך, החינוך הטהור, בלי שום דברים אחרים, בלי שום סיגים, בלי שום ערכים אחרים של תרבות יון, והם מנסים לקעקע את כל הדברים המקודשים בגנים! לרוקן את הרוחניות שבדבר, ולהלביש בדברים אחרים וכו'.

וממשיך המשגיח שליט"א ואומר:

צריך לשמור על מסורת הטהרה, בפרט במה שנוגע למעמידים את האומה הישראלית שזה נשות ישראל!

כתוב:

"כה תאמר לבית יעקב" (ואומרים חז"ל: שצריך לומר להן) דברים רכים.

מה זה רכים?

את המעלה!

שיידעו שהן המעמידות!

עד כאן לשונו של הגאון הצדיק שליט"א

אם כן רואים, שמכיון שנשות ישראל הן המעמידות, קיים צורך יתר להקפיד על מסורת הטהרה, ולא להחזיר ערכים זרים.

והחתם סופר בצוואתו כותב:

שיש יצר הרע חדש ששמו "נשתנו העיתים", שמלמד את היהודים לחשוב, שכעת זה זמן אחר... והכל הותר.

וצריך לזכור שזה לא כך! שהרי כל יהודי מאמין באמונה שלימה שזאת התורה לא תהא מוחלפת, וזהו אחד מ"ג עיקרי האמונה כמו שמובא בסידור אחר תפילת שחרית.

~ ד ~

מטרת ההשתלמויות

תוך כדי שהמדריכה מדברת עם אשתי, כל הזמן המדריכה שאלה: נו, את מתחברת לדברים?!

וזה היה ניכר, שמאד חשוב למשרד החינוך, שהגגנת 'תתחבר' לדברים.

ומדוע זה כל כך חשוב?

התשובה המזעזעת היא:

משרד החינוך יודע, שרק על יד ההשתלמויות, הגגנות יתחברו לנושא הבריאות. וירצו בכל ליבן את הערכים האוניברסליים, ותיכנס לראשן המחשבה החילונית - שנצרך וחשוב להכניס לגנים.

ולכן זה מאד חשוב למשרד החינוך שהגגנות 'יתחברו' לנושא, כי רק כך משרד החינוך יצליח, ללכוד את הגגנות ברשתו, ולהופכן לסוכנות שינוי שישתפו פעולה מלאה עם משרד החינוך, בכל דבר שקשור לעקירת היהדות.

ודברים אלו, לא המצאתי אותם מעצמי, אלא, אלו הם דבריה של פ. כהן, המפקחת הראשית במחוז החרדי של משרד החינוך שאומרת כך: "באנו להטמיע מיזמים חדשים בחינוך החרדי, ולהחזיר תכניות של ערכים אוניברסליים. התכנית הצליחה, מכיון שאנו לומדות מה חוסם אותנו בדרך לליבה של המורה החרדית, ושל המנהלת, ובכך אנו הופכות אותן למובילות השינוי" וזו הסיבה שכל תכנית עבודה של מפקח במחוז החרדי, כוללת את המונח "הכשרת הלבבות" - כחלק מקצועי מתכנית העבודה, שהרי בכך אנו מזהות את המורות, דוקא הן, כסוכנות שינוי משמעותיות" עד כאן דבריה של פ. כהן.

~ ה ~

תוכן ההשתלמויות

בחודש טבת האחרון (תשע"ז) התקיימה ההשתלמות הראשונה ולהלן סיקור מקוצר מההשתלמות:

המפקחת של משרד החינוך, ד. ברוורמן אמרה: "שבגלל שהמנהלת של רשת הגנים הנוכחית, ביקשה שהתכנים של ההשתלמויות יהיו תכנים שמתאימים לרוח הגגנות, לכן סידרנו שהתכנים יהיו טובים".

ושימו לב, איך שרק במשפט הזה לבד, טמון מוקש, המלא בארס של נחש צפע, שהרי כל מטרת ההשתלמויות היא כדי להכניס את נושא הבריאות לגנים. כמו שאמרה לאשתי המדריכה הפדגוגית של משרד החינוך.

ובחתם וספר כותב, שדברים אלו מוציאים את כל הילדים מהדת. אז איך שייך לומר, על כאלה דברים נוראים, שהם תכנים "טובים"?!?

והרי זה בדיוק כמו שהמפקחת תאמר, שהיא תביא לגגנות חזיר "כשר", שבביל להאכיל את הילדות בגן!!!

~ ו ~

הכניעת הגגנות שאינן נכונות

כיום, המדריכה הפדגוגית היא לא אותה מדריכה שהיתה לפני חצי שנה.

מכיון שהמדריכה הקודמת אמרה שאין צורך ללמד על מעשה בראשית וכדומה, והגגנות שיראת שמים בווער בקרבן קמו נגדה חזק מאד, ועוררו תסיסה גדולה בקרב הגגנות נגד המדריכה הקודמת, והמפקחת ד. ברוורמן הבינה שהגגנות לא יסכימו יותר לקבל הוראות מהמדריכה הקודמת, לכן המפקחת הביאה מדריכה פדגוגית אחרת.

אלא שבהשתלמות זו, נערך מסע התחנפות לרשעים.

המפקחת ד. ברוורמן דרשה מאחת הגגנות

שנלחמה נגד המדריכה הקודמת, לקנות מתנה למדריכה הקודמת, בשם כל הגננות, והמפקחת שילמה את זה. ובהשתלמות זו ערכו מסיבת פרידה למדריכה הקודמת. ובמהלך המסיבה הביאה את המתנה למדריכה הקודמת, וכל גננת הוצרכה לקום ולאמר איזה דברים טובים היא קיבלה מהמדריכה הקודמת. אין ספק שטכס זה נעשה כדי להחליש את הגננות מלהלחם נגד משרד החינוך.

וזה מגלה לנו:

שתמיד משרד החינוך מכניס בהשתלמויות מסרים חדים של הסתגלות למצב, ומקורר כל מלחמה של קדושה מול הטומאה כדי שכל הגננות יראות השמים ימאסו במלחמה, ויבלעו בשקט את המרידה בהקב"ה.

~ ז ~

האם ההשתלמויות חובה?

המנהלת הודיעה לכל גננת בפני עצמה, שחובה לבוא להשתלמויות. ולמרות זאת, בהשתלמות הנוכחית, באו רק חצי מהגננות, ולא עשו כלום לגננות שלא באו. וזה מוכיח, שאין חובה אמיתית לבוא להשתלמויות, ואכן המנהלת הודתה בכך, ואמרה לאשתי שבאמת זה לא חובה לבוא, והסיבה שהיא אומרת לגננות שזה חובה, זה בגלל שהיא רוצה שמשרד החינוך יראה שכולן באות, ואז משרד החינוך יתקצב את הרשת הנוכחית למרות כל הליקויים שיש ברשת.

וכבר התפרסם שגדולי ישראל שליט"א הורו שאסור לבוא להשתלמויות, וכשהגננות יקיימו את הוראתם הברורה, ויחרימו את ההשתלמויות, מיד יתבטלו כל ההשתלמויות, שהרי משרד החינוך לא יעשה השתלמויות אל מול כסאות ריקות!

~ ח ~

התשלום על ההשתלמויות

המפקחת ד. ברוורמן אמרה בהשתלמות, שמשרד החינוך מאד רוצה שהגננות יבואו להשתלמויות.

ובהשתלמות הנוכחית, שבאו רק חצי מהגננות, שאלה המפקחת מה יגרום להן לבוא להשתלמויות?

אחת הגננות אמרה שהן לא באות, מכיון שמשרד החינוך לא משלם לגננות על הזמן הזה שהן באות להשתלמויות.

גננת אחרת הוסיפה, שהן לא באות מכיון שההשתלמויות נערכות בערב, שזה זמן מאד עמוס, מחמת העיסוק עם הילדים.

לכן היא הודיעה, שהיא עובדת על זה, שמשרד החינוך יתקצב גננות שבאות

להשתלמויות והמנהלת הוסיפה שההשתלמויות יתקיימו בבקרים, על חשבון שעות העבודה.

ויש כאן 2 דברים חמורים:

א. זה מזעזע שמשרד החינוך ישלם כסף כדי למשוך את הגננות להשתלמויות, וללמדן איך לעקור את היהדות מילדי ישראל והלוואי שהגננות יעמדו בנסיון הנורא, נסיון הכסף. ב. מה שמזעזע עוד יותר הוא שהמנהלת שהיא צדקנית גדולה ומפורסמת ביראת שמים שלה, בכל זאת היא משתפת פעולה מלאה עם משרד החינוך, ועושה הכל כדי שהגננות יבואו להשתלמויות, נגד הוראתם הברורה של כל גדולי ישראל.

ואם בארזים נפלה שלהבת, מה יאמרו אזובי הקיר!?

עד כאן נושא ההשתלמויות

~ ט ~

עקירת היהדות

מכאן ואילך נדבר על התכנים בגני הילדים. **המדריכה הפדגוגית הסבירה לאשתי, שבחזור מנכ"ל של הגנים נכתב, שמהשנה הנוכחית, נאסר להכניס ממתקים לגנים, ולכן אסור לחלק ממתקים במסיבת סיום חומש, ובקבלת שבת ובראש חודש ובערבי חגים. וכן ילדה שיש לה יום הולדת לא תביא ממתק לילדות בגן. ובמקום זה האמא תשלח עם הילדה פרסים או ארוחה משותפת שכוללת לדוגמא לחם, גבינה וירקות לכל הילדות בגן (מזכיר משהו... כמו 'בית ילדים' בקיבוץ) כי הגן צריך להיות בריא, וממתקים הורסים את הבריאות.**

ואם תשאל: איזה איסור יש בזה? הרי זה טוב שמשרד החינוך ימנע מהגננות לחלק ממתקים בגנים!

5 תשובות בדבר:

א. הרמב"ם אומר (בפירוש המשניות, בהקדמה לפרק חלק, שבמסכת סנהדרין): שיש לתת לילדים מגדים ומעט דבש, כדי למושכם ללימוד התורה, זאת אומרת שרק על ידי מיני מתיקה אפשר להכניס לילדינו את מתיקות התורה.

וכשמשרד החינוך לוקח מהילד את הממתק במסיבת חומש, על ידי זה משרד החינוך עוקר מהילד את מתיקות התורה, כדי שלא ירצה ללומדה ולקיימה.

ב. ראש ישיבת קול יעקב, הגאון רבי יהודה עדס שליט"א, אמר על כך בכנס בוגרים, שהרי כל מה שהילד חיכה לקבלת שבת בגן, זה בשביל הממתק, וכשמשרד החינוך לוקח מהילד את הממתק בקבלת שבת, על ידי זה

עוקר ממנו גם את קבלת שבת. ג. הגננות מעידות, שאי אפשר לכוף ילד לאכול בריא, כי ילד שאמו שולחת איתו לחם מלא, הילד זורק את הלחם לפח, ומבקש אוכל מחביריו.

ומכיון שילד מטבעו מחכה לקבל ממתקים, ומשרד החינוך מונע את זה ממנו, אז אחר כך הילד ילך לגנוב ממתקים מהחנות, כי כשמונעים מילד את צרכיו האמיתיים, אז הוא הולך להשיגם בדרכים מקולקלות.

ד. צריך לשאול את המדריכה הפדגוגית:

מה היא עושה כשביתה הקטנה צורחת ומשתוללת. האם היא מביאה לה תפוז כדי להרגיע אותה, או עדש?! ומכיון שהמדריכה עצמה לא מצליחה להרגיע את ביתה הקטנה בלי עדשים, אז מדוע היא מצפה מהגננת, שתצליח להרגיע 30 ילדות עם תפוזים!?

ה. הרי מטרת משרד החינוך היא: לשלוט על הגנים החרדיים, וזו תחילת דרכו, שבתחילה נותן הוראות שנראות כחיוביות ואחרי שפתחת לו את הדלת, על ידי זה יבוא לשליטה מליאה על החינוך החרדי, ואחרי שישתלט כבר לא תוכל לסלקו, מכיון שהוא יהפך להיות הבעלים על כל החינוך, ואתה תשאר רק עבד נרצע להוראותיו.

ולכן, אם ברצונך למונעו מהשתלטות, יש לעוצרו כבר מההתחלה.

~ י ~

הכנסת ערכים אוניברסליים

המדריכה הפדגוגית הדגישה לאשתי:

חשוב לעדכן את ההורים בדף קשר, בתהליך הבריאות החדש, שנאסר להביא ממתקים לגן, כדי שגם בבית ירוממו את נושא הבריאות! וכמו כן, המדריכה דרשה מאשתי, שכל יום תעשה פעילות גופנית עם הילדות ותעדכן את ההורים בדף קשר, איך התקדמו השבוע בנושא "חינוך גופני".

לדוגמא: כל השבוע הגננת תקפוץ עם הילדות על רגל אחת, והגננת תכתוב בדף קשר כותרת גדולה: "ונשמרתם לנפשתיכם".

ומתחת הכותרת הזאת תכתוב: השבוע עבדנו בגן בנושא חינוך גופני, בתרגול על קפיצה ברגל אחת.

ואשתי שאלה את המדריכה:

מדוע יש צורך לכתוב את זה בדף קשר? והמדריכה ענתה לאשתי:

כדי שגם בבית הילדות ימשיכו להתאמן על קפיצה ברגל אחת.

ויש בזה 2 דברים חמורים מאד:

א. זה מזכיר את היוונים שכל הזמן הלילו ושיבחו את טיפוח הגוף והספורט.

ב. הרי המדריכה איננה דורשת מהגנת לכתוב בדף קשר שהיא תירגלה עם הילדות לברך ולהתפלל יפה, מכיון שאז הילדות יתאמנו בבית לברך יפה, ומשרד החינוך לא רוצה שהילדות יתאמנו על דברים קדושים. ולכן משרד החינוך דורש מהגנת שתכתוב בדף קשר, שהשבוע היא תירגלה עם הילדות לקפוץ על רגל אחת, כדי שהילדות יתאמנו דוקא על זה! ולא יתאמנו על ברכות, תפילה, כיבוד הורים וכדומה.

אם כן ראינו שמטרתו של משרד החינוך היא, להפוך את נושא הבריאות בגן לנושא המרכזי, הבולט, החשוב והעיקרי, במקום דברי הקודש כגון פרשת השבוע וכדומה. ואיך נוכל לשתוק בראותנו כבלע את הקודש!?

~ יא ~

הכנסת משרד הרווחה

בסוף דבריה הודיעה המדריכה:

בהשתלמויות תשתתף יועצת התמסור הרצאה על ילדות חריגות בגן שמגיעות ממשפחות חד הוריות או מכל רגע חריג, ותתן כלים להתמודד עם ילדות אלו, כדי שכל גנת שתמצא תוכל להתקשר אחר כך ליועצת שבאה ממשרד החינוך, ולהתייעץ איתה בנוגע לילדות החריגות, ואם יהיה צורך, היועצת תבוא לבקר בגן, כדי לראות מקרוב את התנהגות הילדה. עד כאן דברי המדריכה.

זה חמור מאד שמשרד החינוך עוקב אחרי הילדות שבגן, כי מי יודע מה מתכננים במשרד החינוך לעולל לגנות על כל שטות קטנה, וכשהיועצת תדווח שהגנת כביכול לא מתנהגת כראוי, יכניסו לגנת בהמשך גם את הרווחה לגן בכפיה, שהרי כל המטרה של משרד החינוך זה להראות שהוא שולט לגמרי על החינוך החרדי.

~ יב ~

הסכמת ההנהלה

המנהלת היתה כל הזמן ליד המדריכה, ושמעה את דבריה, ולמרות שמדובר במנהלת צדיקה גדולה ויראת שמים, בכל זאת המנהלת מגבה חזק מאד את המדריכה. אשתי שאלה את המנהלת: איך אתם משתפים פעולה עם משרד החינוך!?

והמנהלת השיבה:

הרשת צריכה את הכסף של משרד החינוך.

ונפשי בשאלתי:

האם בשביל כסף נמכור את חינוך תורתינו

הרב יהודה עדס שליט"א, הורה לאברך שיתארגנו קבוצת הורים שאכפת להם ויפתחו גנים.

ואתה הקורא, החשוב, בטח אתה שואל את עצמך: מניין אשיג כסף כה רב עבור גן פרטי? וברצוני לענות לך בשאלה:

אם היה גודע לך שבתך חולה וכדי להצילה, צריך להשיג מאה אלף דולר, הרי היית עושה את זה!

והצלת היהדות של בתך, איננה יותר חמורה? והרי אמרו חז"ל גדול המחטיאו יותר מההורגו!

ובמקום זה נקנה חינוך אוניברסלי! והרי כתוב: אמת קנה, ואל תמכור!

~ יג ~

הבריחה

ואתה קורא יקר, שאל את עצמך:

אם זה לא קו אדום בשבילך, אז איפה כן יהיה הקו האדום שלך ששם תאמר: די! אני בורח למוסדות שלא קשורים למשרד החינוך? ואכן,

שמעתי שראש ישיבת קול יעקב הגאון הגדול

'מחוז חילוני' במרחב הישיבתי...

לכבוד מערכת קול החינוך הנכבדה.

בגליונות 90-91 דיווחתם אודות שני יוזמות של משרד החינוך "לטובת" הישיבות לצעירים. יוזמה ראשונה שנראית כתמימה, סבסוד כספי גרידא ל'חונכים' לבחורים הזקוקים לסיוע. והיוזמה השנייה הינה החדרת 'יועצים חינוכיים' מטעם משרד החינוך לישיבות. כתבתם דברים של טעם על שני הנושאים בנפרד. אך לדעתי ניתן לדון על שניהם כמקשה אחת.

ואפרט את דברי. ידוע מה שאמר הגה"צ המשגיח רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל "מה שהחפשים עושים עבורנו הוא טוב בשבילם ורע עבורינו" (ולא דווקא משום הכלל שקבעו חז"ל ש'טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים' שזה מדובר בענין אחר) אלא כפשוטו ממש! הם אינם דורשי טובתינו אלא חורשי רעתינו ודורשי טובתן! הם דואגים לנו אך כדי לקבל תועלת הרצויה להם.

דומה שכבר יש לנו את כל הסיבות להפסיק להירתע כל אימת שאנו עושים שימוש בביטויים כמו 'התערבות' או 'דריסת רגל' מתוך חשש שהנה שוב נכשלים בשימוש ב'קנאות... הרומזת לשלילת התזה של 'את שלנו אנחנו לוקחים'... מיסים וכיו"ב. אנו לא חיים בתקופה שקטה ורגועה שעולם כמנהגו נוהג והשלטון עסוק בעניינים אחרים, משרד החינוך עומד כיום כנחשול ענק המטביע את הספינה וסוחף עמו את נפשות לים הכפירה והאפיקורסות.

שלא נהיה תמימים! אין ולא יתכן שלמנהלים יהיה חוסן ועוצמה לעמוד מול דרישות משרד החינוך כאשר הוא ימשיך ויתערב באופי והסמכת החונכים וה'יועצים' ובפרט כשהמיזם יהווה מקור בסיסי לפרנסת החונכים וה'יועצים חינוכיים'. הרי צריך לעצום את העיניים ולהתעלם מכל מה שעובר עלינו למעלה מעשור בשטח זה.

כינוסי פאר בראשות אישים ומחנכים עם הכרזות בומבסטיות על "יהדות התורה שלקחה על עצמה לסייע בנושא החשוב מכל - הצלת דור העתיד", לא יכסו על החרפה שיצרו היזמים ש"למרבה הפלא" לא ידעו על החסר הקיים בישיבות לצעירים עשרות רבות בשנים, עד שצדיקי ה'מחוז החרדי' - במרחב החילוני 'מצאו' בור תקציבי כדי לקדם פרויקט כה רציני ולקבל על מגש של זהב 'מחוז חילוני' במרחב הישיבתי...

יבש מקור דמעותינו נוכח הנסיונות שוב ושוב להחריב את בתי חיינו, והלוואי שהנהלות הישיבות יאזינו לאזהרה השמרו לכם מעלות בהר ונגוע בקצהו. ויהי רצון שכבר נצא במהרה מאפילה לאורה.

בכבוד רב

קורא מעריץ